

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/31/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412010099
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2013:4412010099.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred samosudkyňou JUDr. Dianou Cvikovou, v trestnej veci obžalovaného U. Ž.I. pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 23.05.2013 takto

rozhodol:

obžalovaný U. Ž., nar. XX.XX.XXXX S. D. R., trvale
bytom D. R., Z..C.. S. Č.. XX,
adresa na doručovanie písomností D.
R., B.. N. Č.. XX

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp. zn. 1Pv/297/2011 z 28.02.2012 pre skutok právne posúdený ako prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona a ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

po tom, čo dňa 02.05.2011 v Nových Zámkoch ako nájomca uzavrel nájomnú zmluvu číslo 483 s konateľkou spoločnosti G.I.G. auto, s.r.o., Nové Zámky Dagmar Majcenovou na predmet nájmu, a to motorového vozidla značky Peugeot Partner, EČ: D.-XXX W., v hodnote 300,- Eur, pričom sa zaviazal toto vrátiť dňa 03.05.2011 do 16:00 hod., toto nevrátil, jazdil na ňom v Českej republike, čo bolo v rozpore s podmienkami zmluvy a dňa 04.05.2011, v čase asi o 22:38 hod., bolo vozidlo spozorované a následne zaistené hliadkou Obvodného oddelenia PZ Senec, v obci Veľký Biel, hoci trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky spisovej značky 2T/212/2010 zo dňa 08.12.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.02.2011, bol odsúdený za prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 odsek 1 Trestného zákona k trestu odňatia slobody 8 mesiacov, ktorého výkon bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok,

pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku sa poškodená spoločnosť G.I.G. auto s.r.o. Nové Zámky, M.R.Štefánika č. 24, IČO: 447 488 76 s nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal pod sp.zn. 1Pv/297/2011 dňa 28.02.2012 obžalobu na obžalovaného U. Ž. pre hore uvedené prečin.

Okresný súd Nové Zámky rozsudkom sp.zn. 2T/31/2012 z 11.09.2012 o podanej obžalobe rozhodol tak, že obžalovaného uznal vinným z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona, obžalovanému uložil trest odňatia slobody 10 mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a poškodenú spoločnosť G.I.G. auto s.r.o. Nové Zámky odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti vyššie citovanému rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/31/2012 z 11.09.2012 podal odvolanie obžalovaný proti výroku o vine a treste. Krajský súd v Nitre o podanom odvolaní rozhodol uznesením sp.zn. 1To/116/2012 z 29.11.2012 tak, že podľa § 321 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v odôvodnení vyššie citovaného uznesenia dospel k záveru, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, keď pri hodnotení vykonaných dôkazov postupoval pri právnom posúdení konania obžalovaného mechanicky podľa ustanovení Trestného zákona, pričom nevzal do úvahy osobitosti prejednávaného prípadu a neuplatnil princíp subsidiarity trestnej represie (tzv. ultima ratio), t.j. či nebolo možné využiť inštitúty iných právnych odvetví v reakcii na porušenie práva. Odvolací súd uložil súdu prvého stupňa vec v potrebnom rozsahu opätovne prejednať a rozhodnúť, pričom súdu prvého stupňa neuložil doplniť dokazovanie ako ani zopakovať žiadne dôkazy.

Okresný súd Nové Zámky, súc viazanými právnym názorom nadriadeného súdu, vyplývajúcim z vyššie citovaného uznesenia Krajského súdu v Nitre, vec v potrebnom rozsahu opätovne prejednal na hlavnom pojednávaní a v konaní vykonané dôkazy v zmysle intencii odvolacieho súdu opätovne vyhodnotil.

Súd v prejednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov: W. O., U. Ž.Č. Z., prehratím zvukového záznamu z telefonického hovoru a oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že nie je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe a vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že nemal úmysel vozidlo poškodenej ukradnúť, toto vrátil iba o jeden deň neskôr, pričom volal poškodenej z Českej republiky, že sa s vrátením vozidla o jeden deň oneskorí. Obžalovaný tvrdil, že poškodenej mu nepovedala, že s vozidlom nemôže jazdiť v Českej republike, vypovedal, že nájomnú zmluvu podpísal, aj si ju prečítal, takže vie, že je tam napísané, že sa nepovoľuje cesta do zahraničia, tvrdil však, že poškodenej hovoril, že chce ísť do Bratislavy a možno prekročí hranice, pretože čakal telefonát z Českej republiky. Obžalovaný tiež vypovedal, že vozidlo mal vrátiť na druhý deň o 16.00. hod., je pravdou, že najskôr volala poškodenej, keďže však vypadol hovor, volal on jej, že auto vráti neskôr, a to neskoro večer alebo na druhý deň ráno, s čím ona súhlasila, vozidlo však nevrátil ani v tomto dohodnutom čase, pretože ešte nebol v Nových Zámkoch, o čom ale poškodenej neupovedomil. Obžalovaný uvádzal, že keď si požičiaval auto, mal okolo 110,- až 120,- Eur, poškodenej dal 50,- Eur, za zvyšok natankoval benzín, na to, aby poškodenej mohol doplatiť za auto, si chcel požičať od kamarátov. Pokiaľ ide o rozpor vo výpovedi obžalovaného na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní (ktorú výpoveď súd podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítal), týkajúci sa tvrdenia obžalovaného v prípravnom konaní, že si nespomína, že by mu poškodenej hovorila o tom, že s autom nemôže ísť do zahraničia a keďže mu dala aj zelenú kartu, myslel si, že do zahraničia môže ísť, tento vysvetlil tak, že vedel, že do zahraničia ísť nemôže, keďže to bolo napísané v zmluve, ale obdržal aj zelenú kartu, preto sa pýtal, či môže ísť aj do zahraničia a poškodenej povedala, že áno. Rovnako následne vysvetľoval, pokiaľ i priebeh telefonického hovoru, že najskôr s poškodenej hovoril on a potom jeho otec.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 23.05.2013(po zrušení vyššie citovaného rozsudku súdu prvého stupňa a vrátení mu veci odvolacím súdom na opätovné prejednanie a rozhodnutie) vypovedal, že podpísal aj rámcovú, aj nájomnú zmluvu, avšak si tieto neprečítal, pretože pani O. dôveroval, pričom táto mu odovzdala iba nájomnú zmluvu, na ktorej nebolo uvedené, že nemôže ísť s vozidlom do Českej republiky. Doplnil tiež, že vozidlo dňa 04.05.2011 do 15.00. hod. nevrátil, pretože nemal peniaze, zastavili sa Bratislave požičať si peniaze.

Konateľka poškodenej právnickej osoby, ktorá bola prenajímateľom predmetného vozidla, W. O. v procesnom postavení svedka vypovedala, že obžalovaný si vozidlo požičiaval na cestu do Bratislavy, výslovne mu zakázala ísť s vozidlom do zahraničia, v prípade požičania vozidla na cestu do zahraničia by totiž požičala iné vozidlo a za inú cenu, pretože tam je iný vstupný poplatok, berie sa záloha a vozidlo musí byť pripoistené. Uviedla tiež, že obžalovanému odovzdala všetky potrebné doklady, zelenú kartu mu určite nedávala. V čase, keď malo byť vozidlo vrátené, obžalovanému opakovane volala, avšak sa mu nevedela dovolať, raz zdvihol telefón a potom aj on volal, pričom nevedela uviesť, či volala s obžalovaným alebo s jeho otcom. Pýtala sa ich, kde sú, oni tvrdili, že v Bratislave, pričom však prostredníctvom GPS systému videla na počítači, že už vtedy bolo vozidlo v Českej republike, preto súhlasila s tým, že vozidlo vrátia až na druhý deň, avšak ani v tejto lehote auto nevrátili a preto kontaktovala políciu. Poškodená tiež vypovedala, že aj pred uplynutím tohto náhradného termínu volala obžalovanému, a to ešte dve hodiny predtým, bolo jej povedané, že do dvoch hodín sa auto vráti, ale to nebolo možné, pretože znovu videla cez GPS systém, že do toho času nemôžu vozidlo vrátiť a preto volala políciu.

Rozpory medzi výpoveďou poškodenej a obžalovaného sa nepodarilo odstrániť ani vykonanou konfrontáciou na hlavnom pojednávaní, kedy obžalovaný stále tvrdil, že poškodená mu dala aj zelenú kartu k vozidlu a nepovedala mu, že s vozidlom do zahraničia ísť nemôže a poškodená zotrvala na tvrdení, že ho na túto skutočnosť výslovne upozorňovala. Pokiaľ ide o odovzdanie zelenej karty obžalovanému, túto skutočnosť pripustila po oboznámení, že obžalovaný pri jeho zaistení príslušníkmi polície vydal okrem iného aj medzinárodnú poisťovaciu kartu k vozidlu, a to s odôvodnením, že sa mohlo stať, že tento doklad bol medzi ostatnými dokladmi k vozidlu a syn ju na to neupozornil.

Súd v procesnom postavení svedka vypočul otca obžalovaného U. Ž. Z., ktorý na hlavnom pojednávaní vypovedal, že jeho syn si požičal auto od pani O., s autom odišli dňa 03.05.2011 do Bratislavy, kde mal medzi 10.00. hod. do 11.00. hod. stretnutie, potom mu volal jeho brat S. U. R. Z., že mal nehodu a je v nemocnici a keďže sa v zmluve nedočítal, že s autom sa nesmie ísť do zahraničia a toto pani O. synovi ani nepovedala, išli do Svitáv, kde prenocovali. Potom dňa 03.05.2011 volal pani O., že auto ešte potrebujú a že jej toto vráti na druhý deň okolo 15.00. hod. až 16.00. hod., s čím ona súhlasila. Dňa 04.05.2011 potom išli domov, v Bratislave sa zastavili u pána Máleka, chceli si u neho požičať peniaze na naftu a potom ich zadržali policajti. Svedok tiež uviedol, že dohodnutý náhradný termín vrátenia vozidla poškodenej oznámil aj svojmu synovi, ani v tejto lehote vozidlo poškodenej nevrátili, pretože sa oneskorili a potom ich zadržala polícia. Svedok nevedel vysvetliť viaceré rozpory nielen s výpoveďou z prípravného konania, ale aj rozporuplné tvrdenia na samotnom hlavnom pojednávaní, týkajúce sa konkrétnych miest, na ktorých sa s obžalovaným na vozidle v jednotlivých časoch nachádzali.

Súd podľa § 270 odsek 2 Trestného poriadku vykonal dôkaz prehratím zvukového záznamu z telefonického hovoru, tvoriaceho prílohu vyšetrovacieho spisu. Z takto vykonaného dôkazu, aj po vyjadrení sa poškodenej a obžalovaného k nemu, a tiež v nadväznosti na výpis prichádzajúcich a odchádzajúcich hovorov z telefonického čísla otca obžalovaného U. Ž. Z.. súd zistil, že poškodená v čase konca dohodnutej doby nájmu vozidla dňa 03.05.2011 kontaktovala telefonické číslo otca obžalovaného, pričom hovorila s otcom obžalovaného U. Ž. Z., ktorý v telefonickom rozhovore tvrdil, že sú s vozidlom v Bratislave, sľuboval poškodenej, že vozidlo vrátia na druhý deň okolo 15.00. hod., s čím poškodená na koniec súhlasila. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní potvrdil, že rozhovor medzi jeho otcom a poškodenej prebehol v takomto znení a počul tiež, že vozidlo treba vrátiť do 15.00. hod. dňa 04.05.2011. Poškodená uviedla, že reagovala takýmto spôsobom preto, že videla, kde je obžalovaný s vozidlom a nechcela, aby sa zľakol a aby sa nestalo, že jej auto vôbec nevráti, preto s náhradným termínom súhlasila.

Z listinných dôkazov mal súd preukázané, že medzi prenajímateľom - spoločnosťou G.I.G. auto s.r.o. Nové Zámky, zastúpeným konateľkou W. O. a obžalovaným bola dňa 02.05.2011 uzavretá nájomná zmluva č. 483, predmetom ktorej bol nájom osobného motorového vozidla zn. Peugeot Partner, EČ: D.-XXX W. na dobu od 16.00. hod. dňa 02.05.2011 do 16.00. hod. dňa 03.05.2011, pričom účastníkmi boli podpísané dve vyhotovenia nájomnej zmluvy a tiež rámcová nájmomná zmluva. Z ust. § 2 odsek 4 bod 1. rámcovej nájomnej zmluvy vyplýva, že prenajímateľ súhlasí s použitím vozidiel na území SR, použitie v iných štátoch je možné len po písomnom súhlase prenajímateľa a uzavretí dodatku o použití vozidiel mimo územia SR. Skutočnosť, že sa s vozidlom nepovoľuje cesta do zahraničia je uvedená aj nájomnej zmluve (vyplnenej počítačom) v závere časti „Preberací protokol“, v ručne vyplnenom vyhotovení nájomnej zmluvy sa táto klauzula nenachádza.

Odborným vyjadrením bola hodnota prenajatého motorového vozidla vyčíslená na sumu 3.000,- Eur.

Zo spisu Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/212/2010 súd zistil, že trestným rozkazom z 08.12.2010, právoplatným dňa 04.02.2011, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 8 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 1 rok. V uvedenej veci dosiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté o účasti odsúdeného na amnestii prezidenta Slovenskej republiky z 02.01.2013.

Vykonaním vyššie uvedených dôkazov, ako aj ostatných, v konaní produkovaných dôkazov (zápisnica o vydaní veci, zápisnica o ohliadke miesta činu, údajov o uskutočnenej telekomunikačnej činnosti, rozhodnutie o zaistení osoby obžalovaného policajtom OO PZ Senec), ich vyhodnotením jednotlivo ako aj v ich vzájomných súvislostiach, mal súd preukázané, že

- obžalovaný dňa 02.05.2011 uzavrel so spoločnosťou G.I.G. auto s.r.o. Nové Zámky nájomnú zmluvu, na základe ktorej prevzal do užívania motorové vozidlo zn. Peugeot Partner bielej farby EČ: D.-XXX W. do 16.00. hod. dňa 03.05.2011 za účelom cesty do Bratislavy, kde cestoval so svojim otcom Ladislavom Žáčekom, prevzal doklady od vozidla, najmä osvedčenie o evidencii, emisnej kontrole a technickej kontrole, potvrdenie o poistení, záručný list a taktiež medzinárodnú automobilovú poisťovaciu kartu,
- podľa nájomnej zmluvy nebola povolená cesta s vozidlom do zahraničia, čoho si bol obžalovaný vedomý (na hlavnom pojednávaní najskôr tvrdil, že o tejto klauzule v zmluve mal vedomosť, až na hlavnom pojednávaní dňa 23.05.2013 zmenil výpoveď v tom smere, že ani rámcovú, ani nájomnú zmluvu si neprečítal, ktorú zmenu výpovede obžalovaného súd vyhodnotil ako nevierohodnú, rovnako ako výpoveď obžalovaného, že mu poškodená na jeho otázku výslovne povedala, že do zahraničia s vozidlom môže vycestovať),
- obžalovaný nevrátil prenajímateľovi motorové vozidlo v dohodnutej dobe dňa 03.05.2011, vycestoval s vozidlom do Českej republiky, avšak s prenajímateľom sa telefonicky dohodli, že vozidlo vráti o jeden deň neskôr, a to dňa 04.05.2011 do 15.00. hod.,
- prenajímateľ po uplynutí uvedenej doby podal trestné oznámenie, na základe čoho bolo vozidlo zaistené príslušníkmi OO PZ Senec dňa 04.05.2011 o 22.38. hod. v obci Veľký Biel a následne vrátené prenajímateľovi,
- vozidlo bolo monitorované v Českej republike od 03.05.2011 cca 12.30. hod. do 04.05.2011 cca 21.00. hod.

Súd nepovažoval za potrebné vo veci vykonať ďalšie dokazovanie, navrhnuté stranami konania. Podľa názoru súdu prokurátorom a na hlavnom pojednávaní i obžalovaným navrhnutý dôkaz výpoveďou svedka JUDr. Jaroslava Máleka (ku skutočnostiam, uvádzaným obžalovaným, t.j. k tomu, kam mali s otcom obžalovaného úmysel vozidlom ísť a k okolnostiam potrebným pre záver o naplnení znakov žalovaného trestného činu) sa týka okolnosti, ktorú bolo možné zistiť a aj bola súdom zistená z iných, v konaní vykonaných dôkazov (výpoveď obžalovaného a svedka U. Ž. Z..), rovnako ako aj dopočutie svedka U. Ž. Z.. k zvukovému záznamu z jeho telefonického rozhovoru s poškodenou O., navrhnuté obžalovaným (keďže tak svedok, ako aj obžalovaný samotný vo svojej výpovedi obsah a priebeh tohto rozhovoru v podstate popísali zhodne). Z týchto dôvodov súd tieto dôkazy podľa § 272 odsek 3 Trestného poriadku vykonať odmietol, pričom ani odvolací súd v rámci opätovného prejednania a rozhodnutia veci súdom prvého stupňa tomuto neuložil povinnosť doplniť dokazovanie vykonaním iných, v doterajšom konaní nevykonaných dôkazov, ako ani zopakovaním dôkazov,.

Na základe vyššie uvedených skutkových zistení a po ich vyhodnotení súd dospel k záveru, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby sa stal a tento spáchal obžalovaný, avšak tento skutok nie je trestným činom.

V zmysle ustanovenia § 8 Trestného zákona je trestným činom protiprávny čin, ktorý vykazuje formálne znaky, t.j. všetky znaky skutkovej podstaty niektorého z trestných činov uvedených v osobitnej časti Trestného zákona z hľadiska objektu, objektívnej stránky, subjektu a subjektívnej stránky a v prípade prečinu je to tiež materiálny znak - závažnosť vyššia ako nepatrná (§10 odsek 2 Trestného zákona). Objektom trestného činu podľa § 217 Trestného zákona je záujem na ochrane vlastníckeho práva a ďalších vecných práv k motorovým vozidlám, jeho objektívna stránka spočíva v neoprávnenom používaní zvereného motorového vozidla (v prechodnom používaní zvereného motorového vozidla na

iné účely, než na aké bolo páchatelovi zverené, resp. v rozpore s účelom tohto zverenia), jeho subjektom môže iba osoba, ktorej bolo cudzie motorové vozidlo zverené a z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie (§ 15 Trestného zákona).

Podľa názoru súdu obžalovaný skutkom, kladeným mu za vinu obžalobou prokurátora, naplnil všetky formálne znaky skutkovej podstaty žalovaného prečinu. Obžalovaný totiž nájomnú zmluvu, ktorá upravovala podmienky nájmu predmetného vozidla obžalovaným, úmyselne (§ 15 písmeno a) Trestného zákona) porušil dvomi spôsobmi. Jednak tým, že prenajatým vozidlom v hodnote 3.000,- Eur jazdil na území Českej republiky, čo bolo v rozpore s písomne uzavretou nájomnou zmluvou, ktorú vlastnoručne podpísal, a ako sa sám vyjadril (pred nevierohodnou zmenou výpovede na hlavnom pojednávaní dňa 23.05.2013), i pred podpisom riadne prečítal a jednak tým, že prenajaté vozidlo používal aj po uplynutí v písomnej zmluve dohodnutej doby nájmu a toto prenajímateľovi nevrátil ani v, po ústnej dohode, predĺženej dobe nájmu najneskôr do 15.00. hod. dňa 04.05.2011 a vozidlo naďalej používal a jazdil s ním až do doby jeho zaistenia príslušníkmi OO PZ Senec dňa 04.05.2011 o 22.38. hod. Súd nemal žiadne pochybnosti ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaného a následkom jeho činu na jednej strane a jeho úmyselným zavinením na strane druhej, avšak nemal preukázané naplnenie materiálneho znaku žalovaného prečinu - vyššiu ako nepatrnú závažnosť činu.

V trestnom konaní orgány činné v trestnom konaní a súd totiž stíhajú osoby, ktoré spáchali trestný čin, t.j. dopustili sa konania, ktoré štát prostredníctvom zákonodarcu vyhlásil za neprípustné a zakázané a ktoré sankcionuje trestom. Trestné právo však má byť uplatňované ako výnimočný prostriedok na postih typovo najzávažnejších prípadov porušenia práva a tam, kde prostriedky iných právnych odvetví už nie sú možné alebo účinné. Z tohto princípu subsidiarity trestnej represie vyplýva, že trestné právo nemôže slúžiť ako prostriedok nahrádzajúci ochranu práv a právnych záujmov jednotlivcov v oblasti súkromnoprávných vzťahov, kde závisí predovšetkým na individuálnej aktivite jednotlivca, aby strážil svoje práva, ktorým má súdna moc poskytovať ochranu. Preto aj v prípade, ak konanie osoby formálne naplnia znaky skutkovej podstaty prečinu, je nevyhnutné skúmať, či aj z týchto hľadísk konanie obžalovaného dosahuje stupeň závažnosti vyšší ako nepatrný, a to s poukazom na spôsob vykonania činu, jeho následky, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obžalovaného.

V prejednávanej veci tak súd pri zisťovaní naplnenia materiálneho znaku žalovaného prečinu prihliadol predovšetkým na okolnosti prípadu a spôsob vykonania činu, keď obžalovaný síce užíval prenajaté vozidlo aj po uplynutí predĺženej doby nájmu, t.j. po 15.00. hod. dňa 04.05.2011 do 22.38. hod. kedy však bol už na ceste domov zastavený hliadkou polície, zohľadnil aj dôvody, pre ktoré obžalovaný nedodrжал ani novo dohodnutú dobu nájmu motorového vozidla, tiež skutočnosť, že po príchode na územie Slovenskej republiky sa zastavil v Bratislave, aby si požičal peniaze na cestu domov a vo vzťahu k miere zavinenia obžalovaného aj na nesporne zistený fakt, že prenajímateľ pri odovzdaní prenajatého vozidla obžalovanému tomuto odovzdal aj medzinárodnú poisťovaciu kartu napriek tomu, že nájomná zmluva neopravňovala obžalovaného vozidlom vycestovať do zahraničia. Pokiaľ ide následky činu obžalovaného v majetkovej sfére prenajímateľa, ktorý mal a má možnosť sa domáhať uspokojenia svojho nároku v občianskom súdnom konaní, tieto podľa názoru súdu rovnako nemôžu viesť k záveru o kvalifikovanej zvýšenej závažnosti konania obžalovaného tak, ako vyžaduje ust. § 10 odsek 2 Trestného zákona. Z týchto hľadísk súd v prejednávanej veci dospel k záveru o absencii materiálneho znaku žalovaného prečinu.

Keďže s poukazom na hore uvedené závery obžalovaný žalovaným skutkom nenaplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty žalovaného prečinu, ako ani iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona, pričom nie je daný ani dôvod na postúpenie veci, súd obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písmeno b) Trestného poriadku oslobodil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a poškodenú právnickú osobu podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).